

DE BLAUWE KIEL.

(Werkmanslied.)

Woorden van
FR. DE POTTER.Getoonzet
door R. DE HOVEN

Andantino

f

rall.

met gevoel

'k Was nog een knaap en vrij van al—le zor—gen,

Ver—zot op 't spel, in klucht en poet—sen sterk,

Wan—neer tot mij, op zee-k'ren goe—den mor—gen,

Mijn va—der sprak : « Kom, jon—gen, mée aan

't werk!

dolce
Ik word al oud, 'k voel mij de kracht be—ge—ven,

dolce

Wees vlij-tig, kind, en leer al-ras uw stiel,

mf Zoo kunt ge mij en moe-der hul-pe ge-ven :

Kom, jon-gen mée! daar is nen blau-we kiel,

Zoo kunt ge mij en moe-der hul-pe ge-ven :

rall.

Kom, jon-gen, mée, daar is nen blau-we kiel. »

rall.

2

Ik volg-de droef, doch zon-der te-gen-spre-ken,
 en wee-nend ging ik va-ders werk-plaats in,
 doch spoe-dig was mijn kin-der smart ge-we-ken
 en zong ik ook een lied-jen blij van zin.
 Bij 't daag-lijks werk werd mij het le-ven lus-tig,
 een nieu-we zon rees op in mij-ne ziel,
 en nooit voor-heen was mijn ge-moed zoo rus-tig
 al droeg ik maar nen sim-plen blau-wen kiel!

3

Wel is er soms een aan-tal ka-le hee-ren
 dat op mijn kiel ver-acht'-lijk ne-der-ziet;
 toch kan men mij daar-o-ver niet ver-née-ren,
 en 'k ga voor hen uit mij-nen weg ook niet.
 'k Ben ne-de-rig als al-le werk-mans-zo-nen,
 maar eer-loos-heid was nooit in mij-ne ziel,
 en 'k mag aan elk mijn aan-ge-zich-te too-nen
 al draag ik slechts nen sim-plen blau-wen kiel!

4

De Vlaam-sche deugd, die ben ik nim-mer moe-de,
 de Vlaam-sche klucht, die heb ik steeds ter hand,
 mijn her-te klopt voor 'tschoo-ne en voor't goe-de,
 ik kniel voor God en ik be-min mijn land!
 O waagt hier ooit een vreem-de-ling te ko-men
 de vrij-heids-zucht ont-vonkt in mij-ne ziel;
 de werk-man zal noch zweerd noch boei-enschro-men,
 en 'k trek dan op met mij-nen blau-wen kiel!